

PDKÎ herdem bawerî bi yekîtî, hevxebatî û hevgirtina hêzên siyasî ên dijberên rejîmê hebûye/heyê, lê wê demê ji ber guhartinên navneteweyî û herêmî û heta guhertinên di asta hundirê Îranê de, ew pêwîstî zêdetir derxistibû holê. Lewra bi piratîk dest da xebat û gotûbêjê bona yekgirtîkirina hêzên Opozîsyonê da ku bi bername û platformek hevbeş li dijî rejîma desthilatdar têkoşînê bimeşînin. Wê demê Dr. Şerefkendî pirr li ser hekîtî, hevxebatî û hevpewendîya hêzên siyasî ên neteweyên bindest ên Îranê tekez dikir û weke hewcehiyêke giring û bi bandor dihesiband. Me dît çendîn salan piştî Şehîdbûna Dr. Şerefkendî, rêvîngên rêbaza wî şagirtên emegdar ên Dr. Seîd, bi pêkanîna Kongreya Neteweyên Îrana Federal ew xewn û xweziya wî anîne cih û niha hêzên siyasî ên hemû gelên Îranê li dora hev civiyane û di çarçoveya vê kongreyê de xebata hevbeş birêve dibin.

Heke em bixwazin lênihêrînekê li ser jiyan û serpehatiya Dr. Şerefkendî bikin, divêt mirov her ji temenê zarokatiya wî re birame û binirxîne, ew yek hewcehî bi lêkolîn û dahûrandîneke zaf heyê, lê di vê nivîsarê de heke bi kurtî be jî, em dê basa rola wî rêberê zana û navdar di tevgera rizgarîxwaziya Rojhilatê Kurdistanê de bikin.

Dr. Şerefkendî di demeke pirr hestiyar de bû Sekreterê Giştî yê PDKÎ. Ji ber vê çendê ku ew xwediyê gellek taybetmendiyên bilind bû, piştî şehîdbûna Dr. Qasimlo wekî kesayetiyeke herî xwedî şiyar û karî û şagirtê emegdar yê Dr. Qasimloyê nemir, erkê rêberîkirina PDKÎ bigire stûyê xwe û nehêle ku valahiya mezin a nemana Dr. Qasimlo, rêbaza wî lawaz bike û dilê dijmin û neyaran şa be. Kesayetiya zanistî û akademîk, ceribînên siyasî û rêveberiyê di dema tevlîbûna wî di nav refên PDKÎ û xebitîn di kêleka Dr. Qasimlo û herwiha hesta şoreşvanî û

welatparêziyê, Dr. Şerefkendî kiribû yek ji rêber û hevreyên Dr. Qasimlo. Her çiqas Dr. Sadiq Şerefkendî tenê ji bo dema sê salan Sekreterê Giştî yê partiyê bû, lê di wê heyamê de gellek baş kar û barên partiyê dimeşand û serkevtina wî pirr xuya û berçav bû. Rayedarên Komara Îslamî wisa difikirîn ku bi teror û Şehîdkirina Dr. Qasimlo, tevgera azadîxwaziya Kurdistan li Rojhilatê Kurdistanê û nemaze xebata PDKÎ dê rastî têkçûnê bihê yan dê pirr jar û lawa bibe, lê me dît ku Dr. Şerefkendî bona ku dilê dijmin û bikujên Dr. Qasimlo şa nebe û bi xewn û miraza xwe negihîjin, bi awayekî berfireh dest da organîzekirina kar û xebatên PDKÎ di hemû warên rêxistinî, ragihandin, dîplomasiyê û wd... û heta astekê valahiya Şehîd Dr. Qasimlo teji kir. Di rastî de, her ew rola erênî û çeleng û bi bandor a Dr. Şerefkendî bû sedem ku desthilatdarên terorîstperwer ên Komara Îslamî bikevine fikra daw û pîlaneke din û wî sermayê mezin yê gelê bindest ê Kurd ji me bistînin û di vê yekê de jî serketin. Me dît, piştî Şehîdbûna Dr. Qasimlo ku Dr. Şerefkendî wekî cihgirekî jêhatî ê wî bû kesê yekem yê partiyê û hêviyêke mezin di nav dilê xelkê Kurdistanê û Kadro, Pêşmerge, alîgir û dostên PDKÎ û têkoşîna azadiya Kurdistan li Rojhilatê Kurdistanê de pêk hatibû û pêşdebirin, ji nû ve organîzekirin û bihêzkirina PDKÎ dilê her dilsozêke ronî kirbû, ji me hate standin û di 17'ê Îlona 1992'an de car din ew cinayeta hov ji aliyê rayedarên Komara Îslamî li dijî rêberên PDKÎ hate meşandin ku, xem, kul û keserên birînên wê cinayetê terorîstî hêj sivik nebûye û heta bidestveanîn û misogerbûna hêvî û armancên Şehîdê navdar û nemir, Dr. Sadiq Şerefkendî û hevalên wî û tev Şehîdên rêya azadî û demokrasîya Kurdistanê sivik nabin.

* Rojinama Agirî Hejmar /96/